

ZÁVEREČNÁ TLAČOVÁ SPRÁVA – ŠENGENSKÝ POLUDNÍK 2019

Šengenský poludník opäť povznášal ducha

Záverečný galakonzert so zimomriavkami a slzami v očiach a ďalším prvenstvom

Jedenástu kapitolu svojej histórie uzavrel Medzinárodný festival mládežníckych orchestrov a zborov Šengenský poludník, ktorého organizátorom je košický Sláčikový orchester Musica Iuvenalis pri ZUŠ Márie Hemerkovej s finančnou podporou Košického samosprávneho kraja, Mesta Košice, Fondu na podporu umenia a ďalších partnerov. Jedinečné podujatie, ktoré je od roku 2009 neoddeliteľnou súčasťou kultúrneho diania v Košiciach, ale aj vo Vysokých Tatrách a na ďalších miestach východného Slovenska, si aj v tomto roku pripísalo jedno prvenstvo a koncerty mladých hudobníkov prinášali skvelé zážitky. Záverečný galakonzert veľkého medzinárodného orchestra a zboru „Šengenský poludník“ opäť povznášal ducha, vyvolával zimomriavky a tlačil slzy do očí.

Šengenský poludník, to sú koncerty na celom východnom Slovensku, stretnutia mladých hudobníkov, v tomto roku z troch krajín – Slovenska, Poľska a Ukrajiny, ich spoločné muzicírovanie, ktoré vrcholí spojením všetkých do jedného telesa a každoročne úchvatným galakonzertom. „Hoci je stále náročnejšie festival organizovať, na konci každého ročníka nás práve tieto veci nabijú novou energiou a potvrdzujú, že má zmysel pokračovať. Hoci festivalom už jedenásť rokov búrame nezmyselné hranice medzi ľuďmi, stále existujú. A klasická hudba v podaní mladých hudobníkov ich aspoň na pár dní v roku narúša. Navyše prináša množstvo zážitkov aj do miest, kde sa s ňou ľudia často nestretávajú,“ hovorí riaditeľ festivalu Igor Dohovič.

Tradičným vyvrcholením festivalu sú už jedenásť rokov otváracie či záverečné galakoncerty veľkého medzinárodného orchestra a zboru „Šengenský poludník“. V Kostole Premonštrátov v Košiciach, v chráme s azda najlepšou akustikou v Košiciach, odzneli počas predchádzajúcich ročníkov „hity“ svetovej klasiky ako Verdiho Requiem (2012), Mozartova Korunovačná omša D-dur (2013), Rossiniho Petite messe solennelle (2014, 2017), Syzmanowského Stabat Mater (2015), či Vivaldiho Štyri ročné obdobia (2016). Výnimočnosť galakonzertov potvrdzujú aj slová opáta Rádu Premonštrátov Ambróza Martina Štrbáka z roku 2014: „Toto nie je koncert, to je neuveriteľná možnosť dotknúť sa neba. Som dojatý z toho, že mám jedinečnú možnosť prežiť to, že ako hriešnici môžeme pocítiť, čo je dokonalosť neba.“

V tomto roku sa do veľkého medzinárodného orchestra a zboru „Šengenský poludník“ spojili hostia festivalu – Akademický zbor Politechnickej univerzity z poľského Wroclavu, Komorný miešaný zbor „Yevshan“ a Národný komorný orchester „Polifonija“ z ukrajinského Lvova, Súbor bicích nástrojov z poľskej Legnice, ktorých doplnili členovia Musicy Iuvenalis a na výpomoc prišli aj niekoľkí profesionáli z košickej filharmónie a opery, aby v slovenskej premiére uviedli výnimočné dielo, ktoré vzniklo v roku 2008 – Stabat Mater waleského skladateľa Karla Jenkinsa. Aj v tomto roku po domácej príprave absolvovali mladí hudobníci len niekoľko hodín skúšok s dirigentom Romanom Kreslenkom a vynikajúcimi sólistkami Irynou Semenjuk a Tamilou Mamedovou z Ukrajiny. V spojení s pobožnosťou krížovej cesty, ktorú celebrol opäť Rádu Premonštrátov Ambróz Martin Štrbák, napokon v predvečer sviatku Cyrila a Metoda priniesli „Duchovné zastavenia“ poslucháčom ďalší nevšedný zážitok, vyvolávajúci zimomriavky a tlačiaci slzy do očí. Po záverečnom „Amen“ sa Kostol Premonštrátov na okamih ponoril do ticha, aby vzápätí diváci interpretov postojacky odmenili niekoľkominútovým potleskom. „Ťažko sa hľadajú slová v tom pretlaku emócií a duchovna. Chcem sa

poďakovať úžasným hudobníkom, dirigentovi aj sólistkám, veľká vďaka patrí aj opátovi Martinovi. Som rád, že sme do tohto nádherného chrámu opäť priniesli niečo výnimočné a verím, že sme všetkým, ktorí prišli, vliali do žíl množstvo duchovných síl a pozitívnej energie,“ povedal po záverečnom galakonzerte Igor Dohovič.

Festival, ktorý nemá žiadnu obdobu v strednej a východnej Európe, si od prvého ročníka pripisuje jedinečné prvenstvá. Platí to aj o práve skončenom ročníku. K doterajším 34 festivalovým miestam v štyroch štátoch pribudli v tomto roku ďalšie dve – obce Baška a Skároš. Prvýkrát zaznelo aj Jenkinsovo Stabat Mater. Za všetko hovoria aj čísla – festivalové koncerty videlo počas jedenástich ročníkov takmer 42 tisíc divákov, festival spojil takmer 2 200 hudobníkov z 15 krajín sveta a ponúkol takmer 240 koncertov. „Verím, že sa nám s podporou našich tradičných partnerov, ale možno aj nových, podarí v nasledujúcich mesiacoch zúžitkovať dobitie batérii energiou z tohtoročného festivalu a aj o rok budeme na začiatku leta búrať nezmyselné hranice hudobným Šengenským poludníkom,“ dodal riaditeľ festivalu.

9. 7. 2019

Svjatoslav Dohovič, mediálny manažér festivalu